

La complementarietat de les dues realitats

Castelló d'Empúries i Empuriabrava, dos nuclis que són el paradigma d'un mestissatge entre l'antigor i la modernitat, dos espais residencials amb unes "necessitats diferents"

La diversitat d'origen dels habitants és la característica més destacada de la població al municipi de Castelló d'Empúries i d'Empuriabrava. El 44 per cent dels empadronats són estrangers, una xifra que s'eleva fins al 66 per cent en el cas del nucli d'Empuriabrava. Les estadístiques diuen que hi viuen persones de 78 nacionalitats diferents. Divers és l'origen i diversa és també la peculiaritat dels dos nuclis. A l'interior, la monumental Castelló d'Empúries; a la costa, la marina d'Empuriabrava, amb més de 7.000 habitants permanents censats –les autoritats calculen que n'hi ha uns 3.000 més que no ho estan– en un entorn residencial creat fa més de cinquanta anys amb l'objectiu de ser "una zona d'estiueig de caps de setmana llargs", com comentava l'alcalde Salvi Güell. Un nucli ara abocat al lleure i estiueig però amb una població permanent molt elevada.

Poc té a veure el nucli de Castelló d'Empúries, doncs, amb Empuriabrava. "Els dos són complementaris, envoltats per un parc natural", defineix Salvi Güell, que es pren l'encàrrec d'ensenyar el municipi amb empenta. Quedem a la plaça del Joc de la Pilota, un espai remodelat recentment, al peu del Palau dels Comtes, seu actual de l'Ajuntament, ara sense cotxes. "Estic orgullós de com ha quedat la plaça. S'han perdut algunes places de pàrquing, però el nucli disposa d'aparcaments dissuasius, a la Farinera, a l'institut, al pàrquing de la notaria i el pont vell, i, per tant, no ha generat cap problema", remarca com a primer apunt del passeig.

La plaça d'on partim és un espai "molt emblemàtic" de la població: en un dels baixos hi ha la sala municipal. L'Ajuntament hi vol actuar. Ho ha fet, però, donada la noblesa de l'espai, ho ha fet a través d'un concurs d'idees. S'hi vol crear un espai polivalent que serveixi per fer-hi teatre, conferències, dinars o el que faci falta. L'aforament serà de prop de quatre-centes persones i la rehabilitació ha de fer l'espai segur i ha de recuperar racons amb història que necessiten una rentada de cara per ser vistos.

"Volem modernitzar-la. En el procés hi van participar 26 projectes, amb professionals consolidats i joves emergents. Tot anònim. I ja en tenim un de triat", assegurava Güell quan donava el tret de sortida de la ruta. Al nucli antic vam passar pels carrers més significatius, amb més atractiu i història. Vam fer-ho, entre altres llocs, per la basílica de Santa Maria i la plaça de Joan Alsina per arribar fins a l'Ecomuseu-Farinera. Un passeig per la impressionant Castelló. Uns racons que parlen per si sols. Uns espais carregats d'història que acompanyen fins a la serenor de la història. Parada a l'aparcament de la Farinera.

"És referència en relació amb el blat, la farina i el pa; és museu secció del Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya. Té una gran funció divulgativa", s'afanyava a explicar Güell, que va qualificar com un dels altres atractius de Castelló. "Es tracta de treure'n una rendibilitat social i educativa", afegia.

Castelló és basílica i també call jueu i cúria i presó. La vila comtal està carregada de racons farcits d'història de la que s'escriu amb majúscules. El festival Terra de Trobadors, que se celebra cada any pels volts de l'11 de setembre, s'ha convertit en el gran aparador anual de la realitat de Castelló. "És la festa més important de l'any a casa nostra", titula Güell. Al voltant de Terra de Trobadors, Castelló es mobilitza, una tradició que ja té trenta anys i que els veïns s'han fet ben seva.

De l'Ecomuseu a la plaça de Francesc Macià. Tornem a travessar el centre històric, amb dos objectius. D'una banda, anar a conèixer un espai amb necessitats urbanístiques estructurals urgents i, de l'altra, pujar al cotxe de l'alcalde per anar cap a un nou destí, ara en vehicle motoritzat. Abans la plaça Macià. Ara s'hi han de fer unes obres per facilitar el desguàs de les aigües pluvials. "Quan plou abundantment s'hi generen estancaments i s'inunda el carrer del Pont i l'avinguda de Pau Casals", descriu Güell. Parada a la conversa per saludar i intercanviar impressions amb la secretària municipal, l'exalcaldessa de Figueres Marta Felip. Prosseguim, ara cap a la via verda de la Muga, a mig camí d'Empuriabrava.

Aquest és un descobriment per a Castelló i Empuriabrava que ha acumulat molts usuaris en els últims anys. "La via verda s'ha convertit, en pandèmia, en un gran espai per sortir a passejar i a fer esport. És, a més, el gran connector entre els dos nuclis municipals." La setmana passada es va inaugurar precisament la rehabilitació que ha fet una posada al dia a la via per a vianants i ciclistes que té més de cinc quilòmetres i que mena des d'Empuriabrava fins a Sant Llorenç de la Muga. "Aquesta és una inversió que vam entendre que era una aposta de futur donada l'acceptació que està tenint, per a vianants i per a ciclistes. Perquè ara, amb les bicicletes elèctriques, encara se'n fa més ús."

De la via verda a Empuriabrava. Per a qui no ho coneix, és entrar en un altre món. Empuriabrava és un extensíssim espai residencial al voltant d'una marina que es va inaugurar fa poc més de cinquanta anys. Al llarg d'aquest temps, molt a poc a poc, s'ha anat dotant de serveis, alguns dels més elementals, com el clavegueram de manera extensiva des de no fa gaires anys.

Ara Güell pensa que és l'hora d'afrontar diversos reptes. Entrem fins a l'avinguda de Fages de Climent i passem per la zona comercial Sant Mori. "Estem plantejant –diu– un projecte per esponjar una zona on conflueixen espais privats, públics, comunitaris i privats amb dret de pas. Hi conflueixen molts interessos i es fa molt difícil. Serà complicat però hi treballarem." És un projecte que s'afronta per fases. "Ara li toca a la zona de més a prop de la Muga", diu. L'objectiu és que es generin més espais, que hi hagi "uniformitat de terrasses" i que es vegi tot més "diàfan".

Baixem del cotxe a la plaça de les Palmeres, al costat de l'icònic club nàutic. Aquest és un dels objectius futurs de l'alcalde. Ho explica. "Estem ja en els últims tràmits per fer un canvi d'usos de la zona." Actualment al pàrquing hi ha un envelat, ara obert, on es fan actes. L'objectiu és convertir-ho en zona de serveis i aixecar-hi una estructura fixa que serveixi a l'estiu i a l'hivern. Els darrers anys, amb la inèrcia de les celebracions dels 50 anys de la marina, s'han mantingut iniciatives que han tingut acceptació. Però per fer-ho s'ha trobat a faltar un espai adequat per allotjar-los. "El cicle de jazz, l'Empuriatast, l'Empuriatapes –assegura– són coses que van quedant. A més també es fan els Reis i carnaval. Hem vist que cal un espai d'aquest tipus a Empuriabrava."

Un altre dels objectius, no amaga Güell "molt complicat", tant com el de l'esponjament de la zona comercial de Fages de Climent, és l'obtenció dels drets de vigilància, neteja i manteniment dels carrers d'aigua, els canals. "Històricament, s'ha intentat i ha semblat que s'hi ha estat a punt a punt molts cops." Considera, Güell, que l'Ajuntament "té més capacitat per recaptar quota que un privat". No hi renuncia.

Del club nàutic a l'última parada, el passeig d'Empuriabrava, que va estar en mans d'una empresa d'explotació de serveis fins al 2014. La Generalitat, aquell any, ho va donar a l'Ajuntament i el consistori va fer un projecte d'enjardinament, va posar a concurs tots els espais de restauració i va dotar-ho de serveis esportius.

"La transformació del passeig des d'aquell moment fins ara ha costat al voltant de quatre milions d'euros. Ha estat, sens dubte, la inversió més ben feta en molts anys." L'actual alcalde considera que el passeig nou amb la transformació i l'abolició de la zona blava ha convertit Empuriabrava en "una destinació atractiva, en un pol d'atracció per als visitants". El nucli d'Empuriabrava ara es percep exteriorment d'una manera més positiva que

fa uns anys, a parer del seu alcalde. “Ara la gent ve i torna cap a casa parlant-ne bé.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 20-12-2021, Pàgina 20

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/12-infraestructures/2073851-la-complementarietat-de-les-dues-realitats.html>